

Een op drie pleegouders komt moeilijk rond

Bijna de helft van de pleegouders vindt de vergoeding die ze krijgen te klein. Een op drie komt zelfs moeilijk rond. Toch zouden ze daarom niet stoppen met hun engagement. Wel bij gebrek aan inspraak.

VAN ONZE REDACTRICE

VEERLE BEEL

BRUSSEL | De grootste motivatie om aan pleegzorg te beginnen is een altruïstische: pleegouders willen kinderen-in-nood een kans op een beter leven geven. Ze doen het dus zeker niet voor het geld. Dat is niet hun belangrijkste drijfveer. Toch vindt bijna de helft van de pleeggezinnen de vergoeding die ze krijgen te klein. Gemiddeld krijgen ze 14 euro per dag per pleegkind.

Bijna vier op de tien pleegzorgers hebben een relatief laag gezinsinkomen tussen 1.000 en 1.999 euro per maand. Bij vijf procent ligt het netto gezinsinkomen zelfs lager dan 999 euro. Slechts één op vijf is voltijds tewerkgesteld. De meeste pleegzorgers werken deeltijds, zijn huisvrouw of zijn gepensioneerd (telkens ongeveer één vijfde). Een ruime helft heeft een partner die voltijds werkt. Tweeverdieners zijn dus zeldzaam.

Onderzoekers van het Kenniscentrum Welzijn, Volksgezondheid en Gezin hebben samen met de Koning Boudewijnstichting het profiel en de noden van de pleegouders in Vlaanderen in kaart gebracht. Ze deden dat in opdracht van de Vlaamse minister van Welzijn, Jo Vandeurzen (CD&V). Ze pleiten alvast voor het verhogen

van de pleegzorgvergoeding. Niet lineair voor iedereen, maar naar gelang het gezinsinkomen van de pleegouders en de zorgnood van het kind.

Want er blijken grote verschillen te bestaan tussen pleeggezinnen inzake opleiding, tewerkstelling en inkomen.

Volgens de Federatie Pleegzorg kunnen de pleegdiensten nu maar één derde van de aanvragen beantwoorden

Bijna driekwart van de pleeggezinnen vangt een kind of tiener op die geplaatst worden door een jeugdrechter of een comité voor bijzondere jeugdzorg. In deze groep, die de afgelopen jaren ook het sterkst gestegen is, had het pleeggezin in net iets meer dan de helft van de gevallen vooraf al een band met het kind: de pleegouders zijn vrienden, kennissen en vooral familie (grootouders!) van

52

Gemiddeld is een pleegzorger 52 jaar. Pleeggezinnen die voor een volwassene met een handicap zorgen, of pleeggezinnen verbonden aan de psychiatrie van Geel, hebben een nog ouder profiel (resp. 56 en 65 jaar).

42

In de gezinsondersteunende pleegzorg, waar bijna uitsluitend kinderen tot 12 jaar worden opgevangen, is men gemiddeld 42 jaar.

15

Slechts 15 procent van de pleegzorgers is jonger dan 40 jaar, twee procent is ouder dan 80.

92

96 à 98 procent van de pleegouders zegt een goede relatie te hebben met het pleegkind of de pleeggast. Ook de relatie met eigen inwonende kinderen en het pleegkind zou in 92 procent van de gevallen goed tot heel goed zijn.

4.415

Er waren vorig jaar 4.415 pleeggezinnen in Vlaanderen, of een stijging met bijna 3 procent in vergelijking met 2009. Sedert 1998 is dat een stijging met 66 procent. Die pleeggezinnen vingen samen 6.118 pleegkinderen of volwassen pleeggasten op. (vbr)

het pleegkind.

Het is in deze familiale pleeggezinnen dat de financiële kwetsbaarheid het grootst is. Zes op de tien zijn lager opgeleid. Minder dan de helft heeft minstens één gezinspartner die voltijds werkt. Eén op de drie is gepensioneerd of langdurig ziek. Een kwart van hen is alleenstaand. Ook hun gemiddelde leeftijd is hoger – hoger dan het algemene gemiddelde dat al op 52-jaar ligt. En ze voelen zich minder gezond.

De studie moet inspireren tot een beter beleid ten aanzien van de pleegzorg, dat vorm zal krijgen in een nieuw Vlaams decreet. In het Vlaams regeerakkoord staat immers dat pleegzorg de eerste overweging moet zijn voor kinderen die hulp nodig hebben tussen 0 en 6 jaar.

Volgens de Federatie Pleegzorg kunnen de pleegdiensten nu maar één derde van de aanvragen beantwoorden. Dat betekent dat er nog veel kinderen in instellingen verblijven die beter gebaat zouden zijn met opvang in een gezin. De vraag is dan hoe je meer pleeggezinnen aantrekt. Of hoe je verhindert dat de bestaande pleeggezinnen afhaken.

Acht op de tien pleeggezinnen zeggen dat ze de komende drie jaar niet gaan stoppen. Negen op de tien rapporteren een heel goede band met het kind. Maar als er één ding is dat hen plotseling doet stoppen, is dat het gebrek aan inspraak in wat er met hun pleegkind of pleeggast gebeurt. De helft zegt dat ze in zo'n geval geen nieuw engagement meer willen opnemen.

Het nieuwe decreet wil dat de 24 bestaande pleegdiensten versmelten tot één dienst per provincie. Die schaalvergroting moet de kwaliteit van de dienstverlening verbeteren.